

Bet. o. lovf. vedr. opkrævning af indkomst- og formueskat.

Til nr. 5.

Efter kildeskattelovens § 48, stk. 4, fastsættes den indeholdelsesprocent — trækprocent —, der anføres på skattekort og bikort, under hensyn til den skattepligtiges forventede indkomstforhold. Der foretages i praksis oprunding af den beregnede trækprocent til nærmeste hele tal.

Forskudsregistreringen foretages normalt på grundlag af den seneste indkomstansættelse, og da de fleste skatteydere har stigende indkomst fra år til år, vil det gældende trækssystem medføre en tendens til restskat for et betydeligt antal skatteydere. Denne tendens søges modvirket på flere måder.

For det første afrundes trækprocenten som nævnt altid opad til nærmeste hele procent.

Dernæst er der i forbindelse med indførelsen af automatisk forskudsregistrering på grundlag af de seneste indkomstansættelser truffet foranstaltninger til at søge forskudsgrundlaget reguleret opad i takt med indkomstudviklingen. For indkomståret 1972 er der således truffet aftale med kommunerne om en regulering på basis af 1971-indkomsterne.

For de følgende indkomstår kan finansministeren, såfremt den foreslåede ændring af kildeskattelovens § 54 vedtages, bestemme, at indkomstgrundlaget ved forskudsregistreringen forhøjes (eller nedsættes) med en nærmere fastsat procent, når den almindelige indkomstudvikling tilsiger det.

Endvidere har Dahlgaard-udvalget i betænkning af april 1972 (nr. 638) foreslået, at tendensen til restskat, der som nævnt er „indbygget“ i den gældende trækordning, modvirkes ved at tilvejebringe hjemmel til at forhøje de oprundede trækprocenter med 1 procentpoint.

Behovet for en sådan automatisk forhøjelse af trækprocenterne vil afhænge af, i hvilket omfang den foreslåede adgang til generelle procentforhøjelser af forskudsgrundlaget gennemføres, herunder i hvilket omfang de generelle reguleringsprocenter svarer til den almindelige indkomstudvikling.

Der vil formentlig være en tilbøjelighed til, at de generelle procentforhøjelser fastsættes i underkanten, således at forhøjelsen af forskudsgrundlaget bliver noget lavere

end den gennemsnitlige indkomststigning i den relevante to-årsperiode. Dette har ingen betydning inden for proportionalstrækket. Men for indtægter herover vil der fortsat være tendens til for lav løbende skattebetaling i forhold til slutskatten, og der vil derfor for disse områder være behov for en noget større oprunding af trækprocenten end i den gældende ordning. Man kan dog formentlig nøjes med en mindre oprunding end den af Dahlgaard-udvalget foreslåede. F. eks. kunne man tænke sig, at trækprocenten for indkomster over proportionalstrækket først beregnes med en decimal; derefter forhøjes med 1 procentpoint, og til sidst afrundes nedad til nærmeste hele procent, hvis decimalen er under 0,5, og forhøjes til næste hele procent, dersom decimalen er 0,5 eller derover. Ved en sådan ordning bliver oprundingen i gennemsnit forøget med ca. $\frac{1}{2}$ procentpoint, og forhøjelserne bliver fortrinsvis foretaget hos de skatteydere, hvor den hidtidige oprunding af trækprocenten har været mindst, og hvor behovet for en forhøjelse derfor gennemgående vil være størst.

Gennemførelsen af en sådan oprundingsregel vil medføre, at den systematiske tendens til restskat vil blive væsentligt formindsket for et stort antal A-skatteydere.

Ændringsforslaget tilsigter at skabe hjemmel for den anførte ordning. Efter ændringsforslag nr. 14 vil ordningen kunne gennemføres med virkning for den kommende forskudsregistrering for indkomståret 1973.

Til nr. 6 og 7.

Der henvises til mindretallets udtalelse i betænkningens tekst. Såfremt ændringsforslagene eller et af dem vedtages, agter mindretallet til lovforslagets 3. behandling at stille forslag om de nødvendige konsekvensændringer med hensyn til lovforslagets § 1, nr. 3, og § 2.

Til nr. 8.

Ændringen i affattelsen af bestemmelsen tager alene sigte på at præcisere, at den procentvise forhøjelse eller nedsættelse af indkomstgrundlaget kun har til formål at tilvejebringe den bedst mulige overensstemmelse mellem slutskatterne og de foreløbige skatter.

Vedrørende praktiseringsen af § 54 i den